

Algemene Raad-Verzoek om de goedkeuring van het patronaat.

Het verloop van de procedure

Mr. X, verder te noemen appellant, heeft de Raad van Toezicht in het arrondissement Y, verder te noemen de Raad van Toezicht, verzocht om de goedkeuring van het patronaat van verzoeker over mr. Z. De Raad van Toezicht heeft het verzoek van appellant bij besluit van 3 februari 1998 afgewezen.

De Algemene Raad heeft belanghebbenden conform artikel 7:16 Awb in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De openbare hoorzitting heeft op 6 april 1998 plaatsgevonden in aanwezigheid van appellant en mr. Z. Namens de Raad van Toezicht waren bij de hoorzitting aanwezig mr. R en mevrouw mr. S. De Algemene Raad heeft kennisgenomen van alle overgelegde stukken.

Het standpunt van de Raad van Toezicht

De Raad van Toezicht heeft de volgende overwegingen aan zijn oordeel ten grondslag gelegd.

De Raad van Toezicht heeft onvoldoende vertrouwen in een behoorlijke opleiding van mr. Z. door appellant op grond van een uitvoerig onderzoek dat een lid van de Raad van Toezicht heeft gedaan in een groot aantal klacht- en begrotingsdossiers. Uit dit onderzoek blijkt dat er in een betrekkelijk korte periode een groot aantal klachten is ingediend tegen appellant. Er valt een zekere lijn te constateren in het gedrag, de opstelling en de handelwijze van appellant.

Tijdens de hoorzitting wordt de wijze waarop de Raad van Toezicht een verzocht patronaat beoordeelt nader toegelicht. De Raad van Toezicht onderzoekt in ieder geval de volgende facetten: juridische kennis, manier van optreden, de omgang met confrères, collegae, cliënten en de rechterlijke macht, de kantoororganisatie (waaronder het declaratiesysteem), de tegen een advocaat ingediende klachten en de afloop daarvan en ten slotte de wijze waarop iemand zich uitdrukt.

Appellant geeft meer dan eens blijk van een ondermaatse juridische kennis. Appellant maakt ter adstructie van zijn stellingen meer dan eens gebruik van onwaarachtige verklaringen. De houding van appellant jegens de plaatselijk Deken, collegae, confrères en (voormalig) cliënten getuigt van weinig respect, soms is deze zelfs onwelwillend. Appellant heeft een onduidelijke wijze van declareren. Appellant spreidt onbekendheid met de gedragsregels ten toon. Een aantal van de klachten die tegen appellant is ingediend is inmiddels gegrond verklaard. Aan appellant is inmiddels één maal een waarschuwing, twee maal een berisping en twee maal zes weken schorsing, waarvan vier weken voorwaardelijk, opgelegd.

Ten slotte is het Nederlands taalgebruik van appellant bijzonder slecht.

Het standpunt van appellant

Naar het oordeel van appellant kan de beslissing van de Raad van Toezicht primair niet in stand blijven omdat appellant tegen twee leden van de Raad van Toezicht een klacht heeft ingediend. Deze leden staan derhalve niet onpartijdig tegenover de beoordeling van het aangevraagde patronaat en hadden zich aan de behandeling moeten onttrekken. Appellant heeft tegen deze twee leden van de Raad van Toezicht een wrakingsverzoek ingediend. Appellant beroept zich op de artikelen 8:15 en 8:16 van de Algemene wet bestuursrecht. Gedragsregel 34 dient naar analogie te worden toegepast. Tijdens de hoorzitting beroept appellant zich daarnaast op het elementaire beginsel van procesrecht dat elke schijn van subjectiviteit vermeden moet worden. Derhalve hadden twee leden van de Raad van Toezicht zich moeten onttrekken aan de besluitvorming over het patronaat.

Subsidiair meent appellant dat de Raad van Toezicht zijn beslissing heeft gebaseerd op onzorgvuldig onderzoek en onzorgvuldige belangenafweging. De Raad van Toezicht heeft zijn beslissing om het patronaat te weigeren gebaseerd op de klachten die tegen appellant zijn ingediend en niet op de geconstateerde lijn in het gedrag van appellant. De Raad van Toezicht had voor het nemen van zijn beslissing kennis moeten nemen van de dossiers die aan de klachten ten grondslag liggen. Appellant biedt bewijs van zijn stellingen aan. Door geen kennis te nemen van deze dossiers schendt de Raad van Toezicht artikel 6 EVRM, de *presumptio innocentiae*. Bovendien schendt de Raad het recht op hoor en wederhoor. Appellant betoogt voorts dat hij zijn uren registreert overeenkomstig een in de advocatuur gebruikelijk systeem.

Uit de afloop van verscheidene procedures blijkt dat het Nederlandse taalgebruik van appellant wel juist en helder is. In ieder geval wordt bij de rechtbanken duidelijk begrepen wat door appellant gevorderd wordt. Bovendien kan het taalgebruik van appellant geen reden vormen om hem het patronaat te onthouden. Ook ten aanzien van het gebrek aan juridische kennis betoogt appellant dat de uitkomsten van diverse procedures dit tegenspreken.

Ten slotte meent appellant dat de Raad van Toezicht ten onrechte oordeelt dat hij ter adstructie van stellingen onwaarachtige verklaringen gebruikt. Appellant meent dat hij in de bedoelde zaak een juridisch verdedigbaar standpunt heeft ingenomen.

Het belang van appellant bij de goedkeuring van het patronaat over mr. Z. bestaat hierin dat de werkzaamheden en de invloed van mr.Z. ten goede zullen komen aan de praktijkvoering van appellant. Mr.Z. zal tevens een positieve invloed hebben op de communicatie van appellant met zijn confrères en cliënten.

Het oordeel van de Algemene Raad

De ontvankelijkheid

Het beroepsschrift is tijdig ingediend, immers binnen zes weken na de dag waarop de beslissing van de Raad van Toezicht van 3 februari 1998 aan appellant bekend is gemaakt.

De waardering van de feiten

De strekking van artikel 4 Stageverordening, waarin aan de Raad van Toezicht de bevoegdheid is toegekend om het patronaat goed te keuren, bestaat daarin dat wordt nagegaan of de opleiding van de stagiaire door de beoogde patroon gewaarborgd is. De Raad van Toezicht heeft zijn bevoegdheid niet overschreden door ook klachten over en bezwaren tegen het gedrag van appellant als advocaat in aanmerking te nemen bij de beoordeling van het patronaat.

De afwijzing van het patronaat is niet gebaseerd op de opvatting van de Raad van Toezicht dat de ingediende klachten tuchtrechtelijk gegrond zijn, maar op het - onder meer uit de inhoud van deze klachten en het verweer van appellant blijkende - gedrag van appellant als advocaat in ruime zin. Het door appellant aangevraagde patronaat is niet met voldoende waarborgen omkleed om te garanderen dat mr.Z. een begeleiding zal krijgen die deze tot een zorgvuldig optredend advocaat zal maken. De Algemene Raad acht het oordeel van de Raad van Toezicht juist en hij neemt de door de Raad van Toezicht gebezigde gronden geheel over met uitzondering van hetgeen hierna overwogen wordt met betrekking tot de juridische kennis en het taalgebruik van appellant. De overige overwegingen van de Raad van Toezicht leiden ook naar het oordeel van de Algemene Raad tot de conclusie dat goedkeuring van het patronaat niet verleend moet worden.

Het belang dat appellant heeft gesteld te hebben bij de goedkeuring van het patronaat, namelijk een positieve invloed op zijn praktijkvoering en communicatie met zijn cliënten, valt niet onder het doel en de strekking van artikel 4 Stageverordening. Voorop staat immers het waarborgen van een goede opleiding van de stagiaire door de patroon.

Op grond van het bovenstaande wordt het beroep ongegrond verklaard.

De overige gronden die door appellant in zijn beroepsschrift worden aangevoerd worden hieronder volledigheidshalve besproken.

Het wrakingsverzoek dat appellant heeft ingediend kan niet slagen. De Raad van Toezicht is een bestuurscollege in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht geeft regels voor het beroep op de administratieve rechter. De bepalingen in dit hoofdstuk zijn derhalve in casu niet van toepassing. Ook het beroep op gedragsregel 34 kan niet slagen omdat deze gedragsregel ziet op een ander geval dan hier aan de orde is. Deze gedragsregel leent zich ook niet voor toepassing naar analogie in het onderhavige geval.

Voorts kan niet worden geoordeeld dat de Raad van Toezicht zijn beslissing heeft gebaseerd op onzorgvuldig onderzoek en onzorgvuldige belangenafweging door inzage in de dossiers die aan de klachten ten grondslag liggen onnodig te achten. Eveneens kan niet worden gesteld dat de Raad van Toezicht hiermee het recht op hoor en wederhoor heeft geschonden. De Raad van Toezicht heeft het gedrag van appellant als advocaat in ruime zin in zijn beoordeling van het patronaat betrokken. Dit betekent niet dat de Raad van Toezicht

een inhoudelijk oordeel heeft gegeven over de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van hetgeen hem in de klachten verweten wordt. Deze beoordeling volgt immers in de tuchtrechtelijke procedure en is voorbehouden aan de Raad en het Hof van Discipline. Overigens is gebleken dat de Raad van Discipline de klachten intussen gegrond heeft verklaard en dat aan appellant één maal een waarschuwing, twee maal een berisping en twee maal zes weken schorsing, waarvan vier weken voorwaardelijk, is opgelegd. Appellant heeft beroep ingesteld bij het Hof van Discipline.

Een beroep op de *presumptio innocentiae* kan evenmin slagen, wat er ook zij van de vraag of dit beginsel in casu gelding toekomt. Bij de afweging is het gedrag van appellant als advocaat in ruime zin in de beoordeling betrokken. Daarbij heeft de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van de klachten als zodanig geen doorslaggevende rol gespeeld.

Ten slotte overweegt de Algemene Raad dat het verwijt dat de juridische kennis van appellant gebreken vertoont, niet voldoende kan blijken uit de (afloop van) de verschillende procedures. Ten aanzien van het taalgebruik is de Algemene Raad van oordeel dat dit aspect op zichzelf geen reden vormt voor weigering van de goedkeuring van het patronaat. Tot gegrond verklaring van het beroep kan dit echter niet leiden, nu de Algemene Raad hiervoor reeds heeft overwogen dat het patronaat van appellant niet met voldoende waarborgen is omkleed.

De Algemene Raad verklaart het beroep van appellant ongegrond.